

Dosarul nr. 2ra-649/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: L. Bagrin

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Iurii Gareev și Olga Bazelciuc,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Iurii Gareev și Olga Bazelciuc împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Farmina Plus” cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 5 noiembrie 2018, Gareev Iurii și Bazelciuc Olga au depus cerere de chemare în judecată, concretizată prin cererea din 14 iunie 2019, împotriva SRL „Farmina Plus”, prin care au solicitat obligarea companiei să elibereze încăperea prin semnarea procesului-verbal de predare-primire timp de 7 zile calendaristice; repararea prejudiciului material în mărime de 6 793,34 de lei, compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu acordarea asistenței juridice.

Conform cererii de chemare în judecată, motivele acțiunii se rezumă la următoarele circumstanțe de fapt.

Contractul de locațiune nr. 05-18L din 2 mai 2018 încheiat între reclamânți și compania pârâtă a fost reziliat anticipat la 1 septembrie 2018. Reprezentanții SRL „Farmina Plus” au ignorat prescripția, precum și cererea de soluționare prealabilă a litigiului privind eliberarea încăperii.

Executarea necorespunzătoare a regulilor de utilizare și exploatare a instalațiilor de alimentare cu apă a dus la creșterea zilnică a consumului de apă, iar paguba materială a locatorului pentru cinci luni a constituit 6 083,92 de lei.

Prin cererea de concretizare din 14 iunie 2019, reclamânții au menționat că în perioada examinării litigiului, compania pârâtă, în baza unui acord bilateral suplimentar din 10 mai 2019 a eliberat și returnat imobilul în proprietatea coreclamantilor la 31 mai 2019.

Prin hotărârea din 27 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Iurii Gareev și Olga Bazelciuc împotriva SRL „Farmina Plus” cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca fiind nefondată.

La 6 decembrie 2019, reprezentantul SRL „Farmina Plus”, avocatul Daniela Moraru a depus cerere cu privire la emiterea hotărârii suplimentare, prin care a solicitat încasarea cheltuielilor aferente judecării cauzei suportate de participanții la proces, și anume cheltuielile de asistență juridică.

Prin hotărârea suplimentară din 19 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediu Centru, cererea depusă de avocatul Daniela Moraru în interesele SRL „Farmina Plus” cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare, s-a admis parțial și s-a încasat, în mod solidar, de la Iurii Gareev și Olga Bazelciuc în beneficiul SRL „Farmina Plus” suma de 3 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, cerința cu privire la încasarea diferenței sumei de 6 500 lei pretinse cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, s-a respins ca nefondată.

La 12 martie 2020, avocatul Moraru Daniela, acționând în interesele SRL „Farmina Plus” a contestat cu apel hotărârea suplimentară din 19 februarie 2020, în partea respingerii cererii cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

La fel, invocând ilegalitatea hotărârii suplimentare, la 20 martie 2020, Iurii Gareev și Olga Bazelciuc au declarat apel împotriva hotărârii suplimentare din 19 februarie 2020.

Prin încheierea din 6 august 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit cererea de apel depusă de către a Iurii Gareev și Olga Bazelciuc împotriva hotărârii suplimentare din 19 februarie 2020 a Judecătorei mun. Chișinău, sediul Centru, pe motiv că, apelanții nu au îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel de prezentare a cererii de apel motivată și tradusă în modul stabilit de lege, în limba de stat, cuprinse în încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2020.

Prin decizia din 4 noiembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins recursul declarat de Iurii Gareev și Olga Bazelciuc și s-a menținut încheierea din 6 august 2020 a Curții de Apel Chișinău.

La 8 decembrie 2020, Iurii Gareev și Olga Bazelciuc au depus apel incident împotriva hotărârii suplimentare din 19 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 19 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Farmina Plus” și apelul incident declarat de Iurii Gareev și Olga Bazelciuc și s-a menținut hotărârea suplimentară din 19 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău sediu Centru.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a reținut că, conform facturii nr.1213712 din 12 noiembrie 2019, în sumă de 10 000 lei, se confirmă că SRL „Farmina Plus”, a suportat cheltuieli pentru asistență juridică acordată de avocat în pricina civilă dată în suma de 10 000 lei (f.d. 132).

La 11 martie 2021, Iurii Gareev și Olga Bazelciuc au declarat recurs împotriva deciziei 19 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate și restituirea cauzei la rejudecare în instanțe de apel.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare.

A menționat că la soluționarea cererii de emiteră a unei hotărâri suplimentare, avocatul Daniela Moraru a făcut referire la o copie a facturii nr. 1213712 din 12 noiembrie, 2019. Totuși, în conformitate cu art. 5 alin. (6), art. 3 alin. (1) din Legea nr. 287 privind contabilitatea și evidența financiară, în vigoare la 1 ianuarie 2019, o factură emisă clientului constituie documentul principal care oferă dreptul clientului SRL „Farmina Plus” să plătească serviciile către avocat, prin intermediul unui transfer bănesc, în contul curent specificat în factură.

La soluționarea problemei despăgubirilor pentru cheltuielile de judecată, în calitate de dovadă a sumei transferate reprezentantul SRL „Farmina Plus” urma să prezinte instanței de judecată un ordin de plată bancar. Astfel, avocatul Daniela Moraru nu a furnizat documente justificative privind achitarea remunerației de la clientul SRL „Farmina Plus”.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că decizia integrală a instanței de apel a fost expeditată recurenților, prin intermediul poștei, la 19 februarie 2021, însă dovada legală de recepționarea lipsește.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul depus la 11 martie 2021, este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului cererea de recurs, informându-l despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Însă până la data examinării admisibilității cererii de recurs, SRL „Farmina Plus” nu a depus referință, prin care să-și exprime poziția.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Iurii Gareev și Olga Bazelciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Iurii Gareev și Olga Bazelciuc.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari